

79. Veluti tempus autumnale nubis, sic ille MEGHANÁDÆ clamorem arcumque, INDRÆ arcui similem, amplius exsistere haud passus est.

80. KUMBHAKARNAS, a simiorum principe in eandem cum sorore sua conditionem redactus, RÁMÆ se opposuit, montis instar e quo arsenicum rubrum scalpro excisum est.

81. “Male tu, somni amans, a fratre intempestive expergefactus es!” Ita cogitantis quasi RÁMÆ sagittis in diuturnum somnum inductus est.

82. Alii etiam *Rákshasi* in simiorum gladia incidebant, ut pulvis, in prælio ortus, in sanguinis eorum flumina.

83. Deinde RÁVANAS iterum ex urbe in pugnam egressus est, “hodie “mundus sive RÁVANA sive RÁMA vacuus erit!” ita constituens.

84. INDRAS, RÁMAM peditem conspiciens, *Lankæ* regem vero currus scirpea protectum, misit illi currum, fulvis equis junctum.

85. Currum illum victorem, cujus vexillum *Gangæ* cœlestis undarum ventis movebatur, ascendit RAGHUIDES, dei aurigæ brachiis innixus.

86. MÁTALIS induit ei magni INDRÆ loricam, in qua *Rákshasorum* tela loti foliorum imbecillitatem adipiscebantur.

87. Hoc RÁMÆ et RÁVANÆ prælium, in quo uterque mutuo adspectu roboris tandem occasionem inveniebant, propositum quasi explevit.

88. Minor DHANAJÆ frater, quamquam solus et non sicut antea, tamen brachiorum, capitum atque pedum multitudine quasi in propinquorum matronarum medio stare videbatur.

89. RÁMAS hostem suum, mundi dominorum victorem, qui capita sua SIVÆ dederat, atque *Kailásam* montem sustulerat, magnum putabat.

90. RÁVANAS in dextrum ejus brachium, quod tremens SÍTÆ recuperationem prænuntiabat, valde iratus sagittam defixit.

91. Sagitta, a RÁMA emissa, RÁVANÆ pectore perforato in terram intravit, quasi serpentibus gratum muntium allatura.

92. Amborum, vocem voce, tela telis profligantium, mutuus vincendi furor adaugebatur, veluti duorum narratorum.